

Daniela 8:13-19	Daniela 10:1-11:2a	Daniela 12:4-12
<p>(Dn 8:13) I usłyszałem, gdy jeden ze świętych mówił, a drugi święty rzekł do tego, który mówił: "Jak długo [potrwa] widzenie: wieczna ofiara, zgubna nieprawość, przybytek i podeptane zastępy? (Dn 8:14) On zaś powiedział do niego: "Jeszcze przez dwie tysiące trzysta wieczorów i poranków, następnie świątynia odzyska swoje prawa. (Dn 8:15) Gdy ja, Daniel, oglądałem widzenie i roztrząsałem jego znaczenie, oto stanął przede mną ktoś o wyglądzie mężczyzny Dn 8:16 i usłyszałem głos ludzki nad [rzeką] Ulaj, który wołał tymi słowami: "Gabriele, wyjaśnij mu widzenie! (Dn 8:17) Podeszedł więc do miejsca, gdzie stałem, a gdy przybył, przeraziłem się i padłem na twarz. I powiedział do mnie: "Wiedz, człowieku, że widzenie odnosi się do czasów ostatecznych. (Dn 8:18) Gdy on ze mną rozmawiał, padłem oszołomiony twarzą ku ziemi, wtedy dotknął mnie, postawił mnie na nogi (Dn 8:19) i powiedział: "Oto oznajmię ci, co ma nastąpić przy końcu gniewu, bo widzenie dotyczy końca czasów."</p>	<p>(Dn 10:1) W trzecim roku króla perskiego, Cyrusa, Danielowi, któremu nadano imię Belteszassar, zostało objawione słowo, słowo niezawodne: wielka wojna. Zrozumiał słowo, a jego sens znalazł w widzeniu. (Dn 10:2) W tamtych czasach spędziłem ja, Daniel, całe trzy tygodnie wśród smutku. (Dn 10:3) Nie jadłem wybornych potraw, nie brałem do ust ani mięsa, ani wina, nie namaszczałem się też aż do końca trzech tygodni. (Dn 10:4) Dnia dwudziestego czwartego pierwszego miesiąca, gdy znajdowałem się nad brzegiem Wielkiej Rzeki, (Dn 10:5) podniosłem oczy i patrzyłem: Oto [stał] pewien człowiek ubrany w lniane szaty, a jego biodra były przepasane czystym złotem, (Dn 10:6) ciało zaś jego było podobne do tarszysu, jego oblicze do blasku błyskawicy, oczy jego były jak pochodnie ogniste, jego ramiona i nogi jak błysk polerowanej miedzi, a jego głos jak głos tłumu. (Dn 10:7) Ja, Daniel, oglądałem tylko sam widzenie, a ludzie, którzy byli ze mną, nie widzieli zjawiska, ogarnęło ich jednak wielkie przerażenie, tak że uciekli, by się ukryć. (Dn 10:8) Tylko ja sam pozostałem, by oglądać to wielkie widzenie, lecz nie miałem siły, zmieniłem się na twarzy, [opuszczała mnie moc]. (Dn 10:9) Wtedy usłyszałem dźwięk jego słów, a na dźwięk jego słów upadłem oszołomiony twarzą ku ziemi. (Dn 10:10) Ale oto dotknęła mnie ręka i wprawiła w drżenie moje kolana i dłonie moich rąk. (Dn 10:11) I rzekł do mnie: "Danielu, umiłowany! Uważaj na słowa, które mówię, i wstań, ponieważ teraz wysłano mnie do ciebie". Gdy on mówił do mnie te słowa, drżąc powstałem. (Dn 10:12) Powiedział więc do mnie: "Nie bój się, Danielu! Od pierwszego bowiem dnia, kiedy starałeś się usilnie zrozumieć i upokorzyć przed Bogiem, słowa twoje zostały wysłuchane; ja zaś przybyłem z powodu twoich słów. (Dn 10:13) Lecz księżę królestwa Persów sprzeciwiał mi się przez dwadzieścia jeden dni. Wtedy przybył mi z pomocą Michał, jeden z pierwszych książąt. Pozostawiłem go tam przy królach Persów. (Dn 10:14) Przyszedłem, by udzielić ci zrozumienia tego, co spotka twój naród przy końcu dni; bo jest to znów widzenie na te dni". (Dn 10:15) Gdy on jeszcze mówił do mnie te słowa, skierowałem twarz ku ziemi i oniemiałem. (Dn 10:16) A oto jakby postać ludzka dotknęła moich warg. Otworzyłem więc usta i mówiłem do tego, który stał przede mną: "Panie mój, gdy miałem widzenie, ogarnęły mnie boleści i opadłem z sił. (Dn 10:17) Jakże więc może taki sługa mojego pana mówić tu z panem moim, skoro nie ma teraz siły i oddech we mnie ustaje?" (Dn 10:18) Powtórnie dotknął mnie ten, który podobny był do człowieka, umacniając mnie. (Dn 10:19) Potem powiedział: "Nie lękaj się, mężu umiłowany! Pokój tobie! Bądź pełen mocy!" Gdy on jeszcze rozmawiał ze mną, nabrałem sił, mówiąc: "Niech mój pan mówi, bo mnie wzmocniłeś!" (Dn 10:20) a I powiedział: "Czy wiesz, dlaczego przyszedłem do ciebie? 20b Teraz muszę znów walczyć z księciem Persów, a gdy skończę, wówczas nadejdzie księżę Jawanu. (Dn 10:21) a Jednak oznajmię tobie to, co zostało napisane w Księdze Prawdy. 21b Nikt zaś nie może mi skutecznie pomóc przeciw nim z wyjątkiem waszego księcia Michała, (Dn 11:1) [który] stoi począwszy od pierwszego roku Dariusza Meda jako wzmocnienie dla mnie i obrona. (Dn 11:2) Teraz oznajmię tobie prawdę. Powstanie jeszcze trzech królów w Persji, a czwarty zdobędzie większe bogactwa niż wszyscy. A gdy stanie się potężny z powodu swego bogactwa, poderwie wszystkich przeciw królestwu Jawanu."</p>	<p>(Dn 12:5) Wtedy ja, Daniel, ujrzałem, jak dwóch innych [ludzi] stało, jeden na brzegu po tej stronie rzeki, drugi na brzegu po tamtej stronie rzeki. (Dn 12:6) Powiedziałem do męża ubranego w lniane szaty i znajdującego się nad wodami rzeki: "Jak długo jeszcze do końca tych przedziwnych rzeczy?" (Dn 12:7) I usłyszałem męża ubranego w lniane szaty i znajdującego się nad wodami rzeki. Podniósł on prawą i lewą rękę do nieba i przysiągł na Wiecznie Żyjącego: "Do czasu, czasów i połowy [czasu]. To wszystko dokona się, kiedy dobiegnie końca moc niszczyciela świętego narodu". (Dn 12:8) Ja wprawdzie usłyszałem, lecz nie rozumiałem; powiedziałem więc: "Panie, jaki będzie ostateczny koniec tego?" (Dn 12:9) On zaś odpowiedział: "Idź, Danielu, bo słowa zostały ukryte i obłożone pieczęciami aż do końca czasu. (Dn 12:10) Wielu ulegnie oczyszczeniu, wybieleniu, wypróbowaniu, ale przewrotni będą postępować przewrotnie i żaden z przewrotnych nie zrozumie tego, lecz roztropni zrozumieją. (Dn 12:11) A do czasu, gdy zostanie zniesiona codzienna ofiara, zapanuje ohyda ziejąca pustką, [upłynie] tysiąc dwieście dziewięćdziesiąt dni. (Dn 12:12) Szczęśliwy ten, który wytrwa i doczeka tysiąca trzystu trzydziestu pięciu dni."</p>

